

XLVIII.

Betænkning

og

Indstillinger

angaende

de i Thinget indbragte **Andragender**, som have været tilstillede
Finantsudvalget.

3die Afdeling.

(Afgivet den 5te Marts 1889.)

Foruden de under Nr. 8, 11, 12, 13, 15, 27 og 32 opførte Andragender om
Invalideforsørgelse, som findes i den under 13de December 1888 afgivne Betænkning i
Tillæg B. Sp. 27—68, har Udvalget modtaget følgende:

48. Fra afskediget Kapitain R. C. P. T. Fischer af Kjøbenhavn om et Tillæg
til hans Invalideforsørgelse. (Indbragt den 23de November af Folketingsmanden for
Kjøbenhavns 3die Valgkreds, Tvermoes).

Andrageren oplyser, at han i Slaget ved Dybbøl den 18de April 1864 blev
haardt faaret ved et Stød gennem Munden og Halsen, hvorved samtlige Tænder og
Kjæben paa den venstre Side knustes, og Kjæben paa høire Side blev brudt, saa at
ogsaa Tænderne paa den Side i Aarenes Løb gik tabt. Som Følge heraf kan han ikke
afbidde eller tygge Føden og kan kun nyde opløste, jærlig for ham tilberedte Fødemidler.
Hans oprindelig stærke Konstitution har i Aarenes Løb lidt meget ved, at han ikke har
kunnet findele og bearbejde Maden paa sædvanlig Maade, idet Fordøjelsesorganerne der-
ved ere komne ud af Virksomhed, og Ernæringsvirksomheden bleven svækket. Hyppige
Sygdomme ere indtraadte, hvorfor Andrageren flere Gange, tilbids med Krigsministeriets
Understøttelse, har maattet foretage Badereiser og opholdt sig i kortere eller længere
Tid paa Steder med et bedre Klima end her. Paa denne Maade lykkedes det ham,
skjøndt med betydelige pekuniære Offre, idet den modtagne Hjælp langt fra var tilstrækkelig
til Afholdelsen af de Udgifter, som disse Reiser for hans Helbreds Skyld medførte, at
bevare Kræfterne saa vidt, at han kunde udføre sin Tjeneste, men tilsidst maatte han paa
Grund af nedbrudt Helbred tage sin Afsked, for om muligt ved et Liv i større Ro end
det, Tjenesten tilstedte, at gjenvinde sine Kræfter. Ved en Undersøgelse af Invalide-
bestyrelsens Læge fandt denne Andragerens Tilstand som ovenfor beskrevet, og blev han
derfor sat som Invalid øverst i 2den Afdeling. Da Invalideforsørgelsen, i Henhold til
den Lønning, han oppebar som Sekondlieutenant, da han blev faaret, ikke kunde sættes
højere end til 440 Kr. om Aaret, ansøgte han Finantsministeriet om en Forsørgelse deraf,